

Data	Godz.	19 Niedziela Zwykła
Poniedziałek 12.08	7:00	Zm. Piotr Patlewicz /greg/
	8:00	Zm. Dorota, Tadeusz, Władysław Zm. Józef Warchoń /int od Dyrekcji i Pracowników Szkoły Policealnej w Sanoku/-poza parafią
Wtorek 13.08	7:00	Zm. Stanisław Zielonka /int od szwagra Waclawa/
	18:00	Zm. Piotr Patlewicz / greg/ Zm. Józef Warchoń/int od koleżanek i kolegów z Urzędu Mia- sta Sanoka i PIK / -poza parafią
Środa 14.08	7:00	Zm. Piotr Patlewicz / greg/
	8:00	Zm. Tekla, Tomasz Patlewicz, Józef Dyląg Zm. Ignacy Marczak /int od Pracowników Żłóbka Miejskiego z Nowego Sącza/-poza parafią
Czwartek 15.08	7:00	Zm. Piotr Patlewicz /greg/
	8:00	Zm. Marian Farbaniec w 20 rocz śmierci Zm. Ignacy Marczak/int od rodziny Niemczyk z Rymanowa/- poza parafią
Wola	9:30	Zm. Wanda, Andrzej oraz ich zmarłe dzieci
	11:00	Zm. Władysław, Stanisława Krakowieccy Zm. Marian, Jan, Bolesław Zielonka /int od rodziny Zielonka/
	16:00	Zm. Julia Wrońska Zm. Józef Warchoń/int od Agaty Liwocz/ -poza parafią
Piątek 16.08	7:00	Zm. Leonarda Mezglewska /int od Zarządu Firmy KROFAM/ Zm. Helena Winnicka/int od przyjaciół córki Wiesławy z rod- ziną/-poza parafią
	8:00	Zm. Piotr Patlewicz / greg/
Wola	17:00	Zm. Siostra Wojciecha/int od Róży św. Tekli/
Sobota 17.08	7:00	Zm. Piotr Patlewicz /greg/
	8:00	Zm. Dorota Zawada w 4 rocz śmierci Zm. Ignacy Marczak /int od koleżanek i kolegów synowej z POLPANÉLU/ -poza parafią
Niedziela 18.08	7:00	Zm. Bogdan Łątka /int od Kuzyna Marka/
	8:00	Zm. Piotr Patlewicz / greg/ W intencji parafii
Wola	9.30	Zm. Antonina i Franciszek Łątka/int od wnuczki Małgorzaty z rodziną/
	11:00	O łaskę powrotu do zdrowia, Boże błogosł , opiekę Matki Bożej/int od żony dzieci i sióstr / Zm. Edward, Felicja, Szymczakowscy oraz za zmarłych z rodziny
	16:00	Zm. Władysław Puchalik oraz jego zmarli rodzice Zm. Józef Warchoń/ od rodziny Radwańskich/-poza parafią /

jasliska.przemyska.pl

Sanktuarium Królowej Nieba i Ziemi

SYGNATURKA JAŚLISKA

Rok XII nr 33. 11.08.2019 r.

Matka Boża Zielna

W polskiej tradycji ludowej uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny nazywano świętem Matki Bożej Zielnej lub Matką Bożą Zielną. W dniu 15 sierpnia obchodzono jedno z najstarszych świąt Maryjnych na Wschodzie, bardzo popularne wśród ludu. Było to święto, podczas którego oddawano cześć Maryi jako Matce Boga. Od początku wieku VI to święto w Palestynie i Syrii staje się wspomnieniem zakończenia życia ziemskiego Maryi, zwane Zaśnięciem Najświętszej Maryi Panny. W Jerozolimie święto to obchodzono głównie w kościele położonym w pobliżu Ogrodu Oliwnego, gdzie znajdował się grób, z którego, jak sądzono, Maryja została wzięta do nieba. Cesarz Maurycy (582-602) poleca święto Zaśnięcia Maryi obchodzić w całym Kościele Wschodnim. Kościół Zachodni święto 15 sierpnia przyjął w połowie wieku VI, a w połowie następnego stulecia, pod wpływem Bizancjum, obchodził je jako uroczystość Zaśnięcia Matki Bożej. W Sakramentarzu Gregoriańskim znajduje się nazwa: Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny, która upowszechniła się w Kościele Zachodnim. Od końca X wieku z uroczystością Wniebowzięcia łączy się błogosławieństwo ziół leczniczych. Zwyczaj ten nawiązywał do starej tradycji wschodniej, która święto 15 sierpnia łączyła z błogosławieniem pól. W nawiązaniu do tego zwyczaju pisał o polskiej tradycji Zygmunt Gloger: „Z obchodem tym kościelnym, który rozmaite nosił nazwy, jak:

Śmierci, Odpocznienia, Zaśnięcia i wreszcie Wniebowzięcia, łączy się w kraju naszym starodawny zwyczaj święcenia ziół polnych, które dziewczęta wiejskie, nazbierawszy dnia poprzedniego, przynoszą do świątyń, aby je kapłan przed wielkim ołtarzem poświęcił”. Uroczystość 15 sierpnia „dawniej obchodzona jako dzień Matki Bożej Dożynkowej, bo zgodnie z rolniczym kalendarzem «na Wniebowzięcie pokończone żęć» zawiera wiele treści teologicznych, kulturowych i obyczajowych” (H. Szymanderska). Tego dnia lud przynosząc wiązanki zbóż, owoców i roślin dziękował Matce Bożej Wniebowziętej za pomoc w ciężkiej pracy na roli, za opiekę na ludźmi i ich plonami. Prawdę tę wyrażały też legendy. Jedną z nich mówiła, że Matka Boża uciekając z Dzieciątkiem do Egiptu pomogła napotkanemu rolnikowi w sianiu pszenicy.

Siew był cudowny, wspaniały. Rzucone w rolę ziarno od razu kiełkowało, rosło i było gotowe do żniwa. Nadjechali ścigający Świętą Rodzinę żołnierze Heroda i zapytali rolnika, czy widział młodą niewiastę z dzieckiem. Odpowiedział, że tak, ale było to wtedy, gdy siał pszenicę. Rozgniewani pojechali dalej (E. Ferenc). Uroczystość Wniebowzięcia umacnia w nas nadzieję, że jako zbawieni znajdziemy się w domu Ojca w niebie. Wdzięczni Bogu i Jego Matce, przynosząc do poświęcenia wiązanek kwiatów, zbóż, roślin, warzyw, mamy nadzieję, że kiedyś, w wieczności, Maryja przedstawi nas Bogu z naręczem dobrych uczynków, pięknego naszego życia zgodnego z wyznawaną wiarą i przykazaniami. Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, upamiętniająca zwycięską bitwę warszawską z 1920 roku i będąca Świętem Wojska Polskiego, powinna być też dniem gorącej modlitwy w intencji naszej Ojczyzny. /Red/

Pielgrzymka do Sokółki cz. 4

Autorem projektu nowej -obecnej świątyni ufundowanej przez Michała Kazimierza Paca był Jan Zaor, architekt zaproszony z Krakowa. Jej budowę rozpoczęto w 1668 roku, a w roku 1675 uwieńczono nową świątynią 39-metrową kopułą. Kościół na zewnątrz prezentował się skromnie, ale po przekroczeniu progu kościoła otworzył się przed nami niezwykle widok. Ponad dwa tysiące figur wykonanych ze stiuku, rzeźby i płaskorzeźby przedstawiające sceny biblijne, hagiograficzne, sceny z życia mieszczan, girlandy roślin i atrybutykę wojskową są dziełem włoskich mistrzów. Wszystko to sprawia, że cały kościół żyje i każdy element wystroju jego wnętrza ma w nim swoje miejsce, sens i jest jedynym w swoim rodzaju. Każda postać lub scena niesie ze sobą jakieś przesłanie. Jest ono ukryte lub wypowiedziane wprost w postaci cytatów z Ewangelii. W kunsztownie i bogato dekorowanym kościele brak jest jednak głównego ołtarza, który w drodze z Holandii do Gdańska zatonał. Ołtarz zastępuje obraz namalowany przez Franciszka Smuglewicza. Obraz przedstawia pożegnanie św. św. Piotra i Pawła oraz

figury czterech proroków (Daniela, Jeremiaśza, Izajasza i Eliasza). Wydarzenie zatonięcia ołtarza upamiętnia przepiękny kryształowy zyrandol w kształcie łodzi, zdobi on tę świątynię. Na uwagę zwiedzających kościół św. św. Piotra i Pawła zasługują jeszcze powstałe w nawie krzyżowej na początku XVIII wieku dwa boczne ołtarze: Ołtarz Matki Boskiej Łaskawej i Ołtarz Pięciu Ran Chrystusowych oraz powstała o wiele później niezwykle ambona z drewna w kształcie okrętu z podniesionym żaglem, i znajdujące się tutaj relikwie św. Kazimierza Jagiellończyka, królewicza. W 1993 roku był w tym kościele, zwiedzał go i modlił się w nim Jan Paweł II, Papież. Tutaj też znajduje się obraz Ojca Świętego. Po zwiedzeniu tego kościoła pozostało nam na zewnątrz 10 minut na zakup religijnych obrazków, pamiątek związanych z tym miejscem i z Wilnem, a potem już naszymi autokarami pojechaliśmy do Domku przy ul. Rossa, gdzie mieszkała św. Siostra Faustyna Kowalska. Pierwszy raz była ona w tym miejscu w 1929 roku, pracowała tu przez kilka miesięcy, a później przyjechała tutaj w 1933 roku i była tu aż do 1936 roku. Zajmowała się prostymi pracami, pracowała w ogrodzie, kuchni. W tym Domku Siostrze Faustynie objawiał się Pan Jezus, a 13-14 września 1935 roku poddyktował jej koronkę do Miłosierdzia Bożego. W tym Domku również Siostra Faustyna na polecenie swojego kierownika duchowego Ks. Michała Sopoćki prowadziła „Dzienniczek” i z niego udawała się od czasu do czasu do mieszkania i pracowni malarza Eugeniusza Kazimirowskiego znajdującej się na wileńskiej Rossie, aby korygować, czy malowany przez niego wizerunek Jezusa Miłosiernego z podpisem: *Jezu ufam Tobie* jest zgodny z wizją, którą widziała w swym objawieniu. Okres pobytu Siostry Faustyny w Wilnie był jednym z najważniejszych dla rozwoju dzieła i kultu Bożego Miłosierdzia. Po zwiedzeniu jego pomieszczeń, pod kierunkiem jeszcze innej Pani przewodniczki obsługującej ten Domek, o godz. 15:00 czasu polskiego nasza grupa pielgrzymkowa wraz z Ks. Sebastianem Picurem odmówiła w tym miejscu koronkę do Miłosier-

dzia Bożego. Po nas ten Domek zwiedziła pozostała –większa część naszej grupy pielgrzymkowej, a po jego zwiedzeniu obydwie nasze grupy pojechały swoimi autokarami na dalsze zwiedzanie Wilna. Wszyscy wysiedliśmy na placu Katedralnym i poszliśmy zwiedzić wznoszącą się na rozległym placu u podnóża Góry Zamkowej klasycystyczną Katedrę Wileńską pod wezwaniem św. Stanisława. Obecna świątynia jest dziełem wybitnego mistrza, architekta Wawrzyńca Gucewicza. Miejsce to, na którym obecnie znajduje się katedra, już od czasów bardzo odległych, bo czasów Litwy pogańskiej było zawsze miejscem świętym. Wraz z przyjęciem przez Litwę chrześcijaństwa Władysław Jagiełło w 1387 roku zakłada w tym miejscu drewniany kościół..... Katedra przez długie wieki swego istnienia była wielokrotnie przebudowywana i kilkakrotnie po pożarach na nowo powstawała z popiołów. Jej ostatecznej odbudowy dokonał wspomniany już architekt Wawrzyniec Gucewicz. Katedra jest zbudowana w kształcie podłużnego prostokąta z osmioma parami filarów wewnątrz. Posiada kilkanaście kapliczek w bocznych ścianach, a w części zachodniej potężny sześciokolumnowy portyk. Fasadę katedry zdobią rzeźby, a jej tympanon upiększa wielka kompozycja figuralna przedstawiająca ofiarę Noego po jego wyjściu z arki. W niszach między pilastrami portyku stoją cztery posągi Ewangelistów. Nad nimi i nad wejściem głównym zostało umieszczone pięć płaskorzeźb ze scenami z Dziejów Apostolskich. Po obu stronach portyku, znowu w niszach, mieszczą się dwa posągi: Mojżesza i Abrahama. Szczyt katedry zdobią figury przedstawiające św. Kazimierza, św. Stanisława i św. Helenę. Od strony rzeki i od strony miasta katedrę zdobią kryte galerie. Umieszczone są w nich posągi przedstawiające dynastię Jagiellonów i świętych zakonu jezuitów. Wnętrze katedry zbudowane jest także w formie prostokąta. Zdobią go dwa ołtarze i 11 kaplic. W głównym ołtarzu znajduje się obraz „Śmierć św. Stanisława”, pędzla Franciszka Smuglewicza. Natomiast z kaplic zasługuje na naszą uwagę założona w 1473 roku Kaplica Królew-

ska (Wołowiczowska) ufundowana przez Kazimierza Jagiellończyka. Jest ona najstarszą kaplicą ze znajdujących się w tej katedrze 11 kaplic. Modlił się w niej św. Kazimierz, tu wziął ślub Aleksander Jagiellończyk z Heleną Iwanowną, córką Iwana III, a w 1547 roku potajemnie w tej kaplicy wziął również ślub Zygmunt August z Barbarą Radziwiłłówną. Tutaj również chowane były prochy królów, które po zbudowaniu w podziemiach katedry Mauzoleum zostały w nim godnie złożone. C.d.n... /Jan Grzywacz/

Ogłoszenia duszpasterskie

We czwartek, 15 sierpnia, cześć będziemy NMP w tytule Wniebowzięcia, która w tradycji ludowej zwana jest Matką Bożą Zielną. Dziękujemy za utrzymanie czystości w naszych świątyniach. Serdecznie dziękujemy panu Krzysztofowi Farbaniec za wykoszenie trawy przy plebanii. Na najbliższy tydzień prosimy kolejne osoby: Stanisława Kuchta, Daniela Łatka, Bożena Faliszek, Zuzanna Farbaniec, Irena Łatka, Tekla Madej, Halina Farbaniec. Na Woli: Dorota Łatka i Aneta Łatka. Dziękujemy tym wszystkim którzy pracowali przy kościele. Na przyszły tydzień prosimy z do pracy przy kościele z domów: **Poniedziałek:** Eugeniusz Madej, Lilla Kniażyńska, Jan Łatka, Wiesław Farbaniec, Tekla Madej. **Wtorek:** Bożena Faliszek, Adam Farbaniec, Bogdan Biłas, Stanisław Biłas, Krzysztof Kuchta, Lucyna Pałka, Kazimierz Madej. **Środa:** Bogdan Barbaniec, Marek Zawada, Tekla Zawada, Adam Chałupnik, Grzegorz Łatka, Wojciech Godek, Antoni Łatka. **Piątek:** Jan Cichoń, Antoni Cichoń, Roman Winnicki, Cichoń Antoni, Bogusława Koperstyńska, Mariusz Błaszcz, **Sobota:** Czesława Stanisz, Robert Madyda, Józef Marczak, Józef Misiak, Piotr Koperstyński, Józef Koperstyński. **Zapowiedzi przedślubne:** Do sakramentu małżeństwa przygotowują się: Łukasz, Wojciech Kijowski s. Stanisława i Grażyny z. Szala zam. w Milczy oraz Wioletta Barbara Zagórska c. Bogusława i Alicji z d. Lenik zam. w Daliowej zap. II